

Geef mij een hart dat vakantie kan nemen,
dat zich even kan losmaken uit het gareel
van de zorg en verantwoordelijkheid,
dat los en vrij de aarde kan proeven en ruiken
en de lucht en het water en de mensen erbij.

Geef mij een hart dat als een kind
de verrassing beleeft van elke nieuwe horizon,
dat zich laat drijven op de wolken
en gaat rusten in de ondergaande zon.

Geef mij een hart dat nog kan luisteren
naar de vogels, en kan glimlachen
bij de verre geluiden van koeien
als de ochtend begint.

Geef mij een open hart en open handen
om naar de mensen toe te gaan,
te luisteren naar hun verhalen en te genieten
van hun vriendschap als de avond valt.

Geef mij een hart dat uitnodigt
- als een rustbank in de schaduw -
iedere voorbijganger,
iedere mens langs de baan.

Geef mij een hart dat zich wil bekeren
tot de eenvoud en het geluk om kleine dingen,
een hart dat kan bewonderen zonder te bezitten
en kan bidden zonder woorden.

En of ik dan in een vliegtuig zal stappen
of mijn fiets zal gebruiken,
of ik de andere kant van de wereld
of de andere kant van mijn dorp zal zien,
of de kracht van mijn lichaam
zal meten met de golven
of stil van de zetel naar het bed zal gaan,
geef mij een hart dat vakantie kan nemen
en dan is het feest al begonnen,
Uw rijk dat komt.

Manu Verhulst